

Findukad pirog

Då ett hundratal konstkritiker från hela världen dimper ned i lilla Finland har det sina konsekvenser. Bland annat så att gästerna blir serverade finsk konst både till frukost, lunch och middag, vare sig de vill eller inte. Och mellan verserna bjuds det på nordisk konst som tilltugg. Mycket smakligt och väl anrättat, förstås.

Men också den läckraste pirog upphör att tjusa och därför ska man inte förvåna sig över att en viss mättnad snart bredde ut sig i skarorna. Vilket förmodligen också var avsikten?

Till de utställningar som deltagarna i AICA:s internationella konstkritikerkongress förväntades se hör *Borealis*, nordisk bild i arrangering av Nordiska konstcentret här i Helsingfors. I utställningen som pågår i Konsthallen deltar sexton konstnärer, tre från varje nordiskt land plus en färöisk konstnär. Ovanligt nog är urvalet gjort av en enda person, *Tage Martin Hörling*, som är före detta utställningssekreterare på konstcentret och själv konstnär.

Om själva utställningen kan man ju tycka vad som helst, beroende på

vem som uttalar sig, men det mest lovvärda med den är nog själva principen för urvalet, den öppet deklarerade unika infallsvinkeln hos en enda smakdomare. Det är att hoppas att det här exemplet smittar av sig så att våra "officiella" gruppställningar i framtiden inte längre behöver dras med kollektiva plattityder.

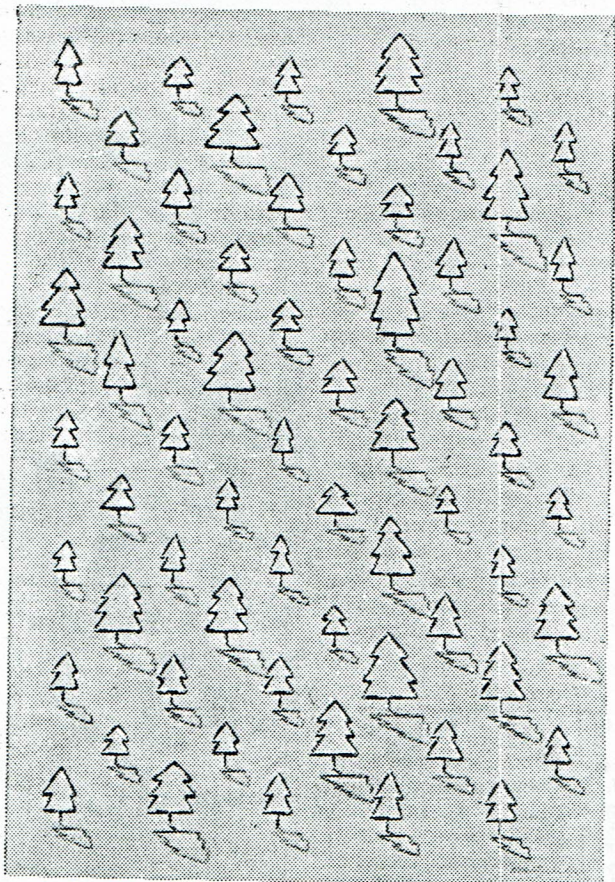
Tage Martin Hörling har gjort en hyfsad och snygg nordisk visning i en anda som kanske har större relevans för den nordiska atmosfär där våra konstnärer lever än för någon annan tänkbar form av realitet.

Konstens internationella strömningar, t.ex. Det här är alltså en uttalat provinsial utställning och det är därför den heter *Borealis*. Den som i likhet med den amerikanska konstkritikern *Peter Schjeldahl* tycker att nordisk konst i dag inte alls innehåller något av större bärkraft kan också mena att *Borealis* är en tråkig utställning och mest av allt ett symptom på att det går fjolårsröta i nordisk konst.

Om det också förhåller sig på det viset är *Borealis* i alla fall en attraktiv utställning för att det liksom står dunster om den. Nordiska dunster. Det doftar av småstad, jord och människohud och det vilar ett arktiskt grådisigt klart och dunkelt ljus på denna utställning som knappast någon kan uppleva som omstörtande eller vågad. Snarast tycker jag mig här uppleva ett moment av självförglömmelse, mediativ försjunkenhet och kanske också omedveten renhet, oskuld, på ett sätt som känns riktigt och genuint men som med all rätt också kan ses som provinsialt. Lantligt kanske. Men tillgjord eller förljugen är *Borealis* inte.

Mest oenig är jag med hängningen av utställningen. Med den som t.ex. har stoppat undan norrmannen *Svein Johansens* finstämda och vackert drömska landskap i ett av Konsthallens minsta rum och som dessutom har utelämnat hela fyra av Johansens i katalogen föregivna sju målningar.

En annan av utställningens mest fängslande målare är svensken *Alvar Jansson*, vars målningar för min tanke till Alberto Giacomettis dito. Inte bara för den gråtonade palettens skull utan också för att figurerna på Janssons målningar verkar på samma sätt utsatta och ensamma i mängden som Giacomettis. På Janssons gruppbilder tycks alltid en person framträda ur mängden genom sin grad av medvetenhet eller annan oförvitlighet.

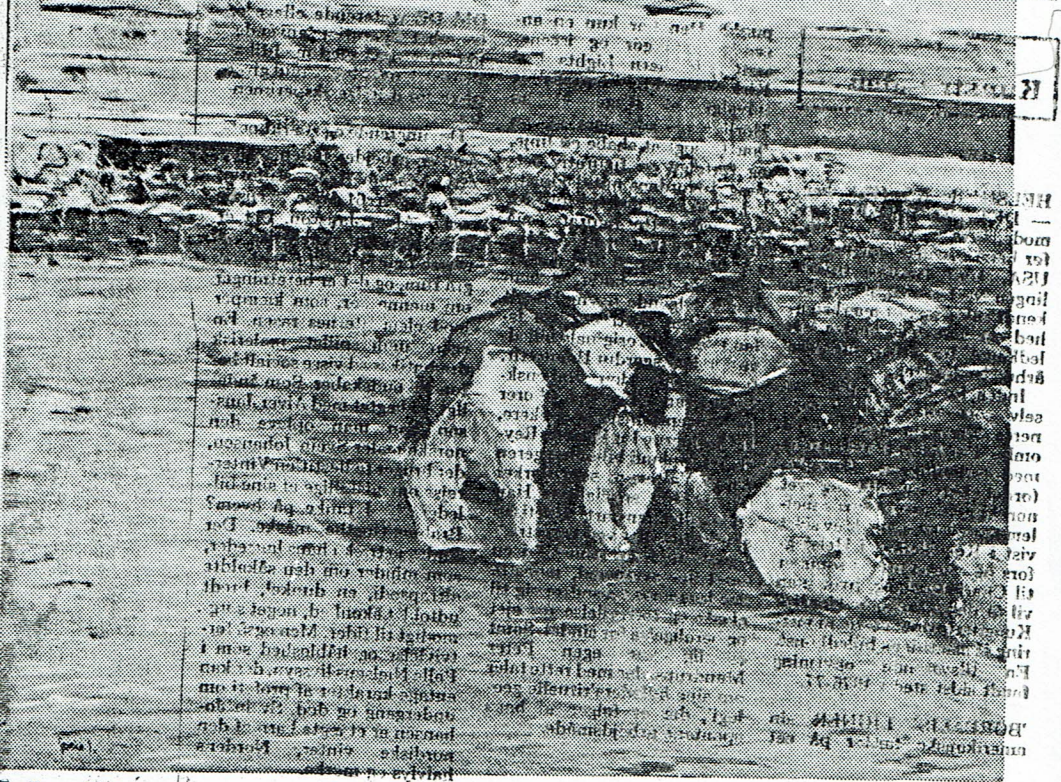
Skog, kallar Kristian Krokfors denna sin målning som medverkar på galleri Brondas fem-årsexpo som är aktuell just nu.

Lördag 4 juni 1983

Upplysning

1983 4 JUNI

1983 4 JUNI

En målning av normannen Svein Johansen ur hans måleriserie Vinterresa, från utställningen Borealis som pågår i Konsthallen i Helsingfors.

Osma Valtonen sandhitar och en latinska gruppen med verk av fem hop med det nordiska landskapet aktuella skulptörer, i Bronda visas eftersom de existerar som ett stycke galleriets femårsutställning med sex and, jord som utsatts för en naturlig välgörande syter verk av konstnärer grafisk nötning. **Fräncio Leidis** som man vant sig se just här. Hos skulpturer och grafik kombineras Strindberg pågår också en gruppvist i ett slags "tittskåp" som håller i sig, som kallas Fem konstnärer. Ibaka betraktaren genom att ställa En trevlig och något oborstad pp "kulturella hinder" som pågår i utställning av måleri visar författarordin på vår mest spontana entusiasm. **Jyky Pellinen** i Stallvinden i en m. Leidis pjäser anten i en atmosfär och anda som känns främver det som kallas kulturella och mandel för allt vad uppvisningskonst kniska framsteg i förhållande till heta. Pellinen målar såsom han en jungfruliga naturen i många fall diktar, så att orden och penseldragen eller det innovationer som är helt föder varandra och växer ut i en nyttiga. **Kristina Elander** från Sverige, arkitekt och mellan dresserat och ålar Långsam död och Brinnande vidvuxer. Pellinen målar expresrnvagn, och uttrycker en mönve. **Siv Kari** kan goghski kanske, men i och självfallen ångest. **Åsa Ojanen** svår att placera in bland generativa, nedbrytande. **Kidder** i de kända mönstren. **Pors** är, man m är i rörelse. I sådan grad att hon fiskor är sant som fångstnar honom. **Dan Sundell** blir alltmr fixerad vid dem. **Borealis** i Konsthallen är en utställning som man kan gå omkring i betrakta och undra över. Den är en rituell och mytologisk uppgörelse med formen och id. **Några gallerier** skyltar och uppvisningar. Hos **Sculptor** pågår

Jyky Pellinen. Målning från utställningen Borealis i Konsthallen i Helsingfors.